

Обзаложи се Марийка
Съ трима турци прѣзморци.
Морето да си прѣплува
За деветъ товара имане.
Марийкината майчица,
Тя на Марийка думаше :
„Сѣди, Марийке, не ходи,
Морето е, синко, дълбоко,
Дълбоко кръстомъ широко.“
Марийка мама не слуша,
Най си на море отиде ;
Руса си коса възмѣтна,
Бѣли си поли задрѣтна,
Та чи се въ море хвърлила.
Плувала що е плувала,
Тъкмо ми три дни и три нощи.
Кога си глава издигна,
На море края да види,
На море края не видѣ.
Пакъ е плувала Марийка,
Тъкмо ми три дни и три нощи,
Кога си глава издигна,
На море края да види,
На море края не видѣ.
Пакъ се назадъ обърна,
На море края не видѣ.
Кога се надолу попустуна,
На море дъно не стигна,
Марийки се жалба нажали,
Че си Марийка заплака :
„Мене ми мама думаше,